

EI MITÄÄN VILPPIÄ! VOIMAMME ON TOTUUDEN JULISTAMISESSA!

KIRJE TOIMITUKSEEN⁸⁶

„Me emme kykene nostattamaan kapinaa... sen vuoksi ei ole tarpeen sitoa sitä Duumaan... agitaatiotunnuksena on perustava kokous”. Näin kirjoitti Bund, eikä 16. numerossa julkaistun kirjoituksen * kirjoittaja ole antanut sille riittävää vastausta.

Nämä Bundin sanat ovat erinomaista *pikkuporvarillisuuden* heijastumista sosialidemokratiassa, pikkuporvarillisuuden, joka on otettu matalamielisyyden, kultaisen keskitien, haalistuneisuuden, kuluneiden fraasien, lahjattomuuden mielessä (jollainen Bund on aina ollut esittäessään aatteellisen loiseläjän osaa, kuten tunnettua, sekä vuosina 1897—1900, vuosina 1901—1903 että vuonna 1904 ja nyt vuonna 1905).

Se on laajalti levinnyt käsitys, tavallinen katsantokanta, se on „tervettä järkeä” („terveen järjen riemuvoitto” „*Osvobozhdenijessa*” ja „selkeneminen”).

Se on mitä suurinta *vilppiä*, jonka paljastamisella on mitä tärkein merkitys Venäjän vallankumoukselle — ja myös tietoiselle proletariaatille, joka on *voittoisan vallankumouksen ainoa* mahdollinen tekijä.

Me emme kykene nostattamaan kapinaa, *sen vuoksi* ei pidä sitoa, *sen vuoksi* tunnuksena ei ole aseellinen kapina, vaan perustava kokous.

Se on samaa kuin jos sanottaisiin: me, alastomat ja avuttomat, nälkäiset ja raadellut, emme kykene nousemaan ylös suostamme, jossa me tuhoudumme, tuolle vuorelle, missä on valoa ja aurinkoa, ilmaa ja kaikkia maallisia hedelmiä. Meillä ei ole tikkaita, joita ilman nousu on mahdotonta. Me

* Ks. tätä osaa, ss. 232—237. *Toim.*

emme kykene hankkimaan tikkaita. Sen vuoksi ei pidä sitoa nousun puolesta käymäämme taistelua tunnukseen tikkaiden hankkimisesta (respective* rakentamisesta). Sen vuoksi tunnuksemme tulee olla: vuorelle, vuorelle, vuorella on onni ja pelastus, ilmaa ja valoa, kannatusta ja vahvistusta.

Koska ei ole tikkaita, joita ilman ei voida nousta, *niin sen vuoksi* ei pidä ottaa tunnukseksi tikkaiden hankkimista eikä työskennellä niiden laatimisen hyväksi,— sen vuoksi tunnukseksi tulee olla: pääskää ylös, vuorelle, vuorella on onni j.n.e.!

„Heikkous on aina turvautunut ihmeisiin uskomiseen”, sanoi Marx!⁸⁶

Kumpikohan, proletariaatin heikkous vaiko Bundin ja uuden „Iskran” *päiden heikkous*, se nyt turvautuu ihmeisiin uskomiseen? — siihen, että uskotaan ilman tikkaita päästävän vuorelle? — että uskotaan perustavaan kokoukseen ilman kapinaa?

Tämä usko on hullujen uskoa. Ilman aseellista kapinaa perustava kokous on fantomi, fraasi, valhe, frankfurtilainen juttutupa.

Osvobozhdenijelaisuuden — tuon *porvarillisen tunnuksen ensimmäisen* laajasti poliittisen, joukkoluontoisesti poliittisen, kansanomaisen muodon — petos ja vilppi Venäjällä on juuri siinä, että tuetaan tuota uskoa ihmeisiin, tuota valhetta. Sillä liberaalinen porvaristo tarvitsee valhettaan, sille se ei ole valhetta, vaan mitä suurinta totuutta, sen luokkaintressien totuutta, porvarillisen vapauden totuutta, kapitalistisen tasa-arvoisuuden totuutta, kauppiasveljeskunnan pyhintä pyhyttä.

Se on *sen* (porvariston) totuutta, sillä porvaristolle ei ole tarpeen kansan voitto, ei *vuori*, vaan suo joukkoja varten, ja rahvaan harteilla istuminen pösöjä ja säkkejä varten, ei voitto, vaan lehmäkauppa, *sopimus* vihollisen kanssa, = viholliselle kavaltaminen.

Porvaristolle tämä ei ole „ihme”, vaan reaalisuus, vallankumouksen pettämisen eikä vallankumouksen voiton reaalisuus.

...Me emme kykene hankkimaan tikkaita... me emme kykene nostattamaan kapinaa... Niinkö, herrat?

* — vastaavasti. *Toim.*

Jos asia on niin, niin silloin uusikaa *koko* propagandanne ja agitaationne, silloin alkakaa puhua työläisille ja koko kansalle *uusia*, uuteen uskoon pantuja puheita, uudestaan sepitettyjä, toisenlaisia puheita.

Silloin sanokaa kansalle: Pietarin, Riian, Varsovan, Odessan, Tiflisiin työläiset... me emme kykene nostattamaan kapinaa ja saavuttamaan voittoa kapinassa. Sen vuoksi meidän *on turhaa* ajatellakin, turhaa jaaritellakin *yleiskansallisesta perustavasta kokouksesta*. Älkää tahriko suuria sanoja pienellä verukkeella. Älkää kätkekö heikkouttanne uskomalla ihmeisiin. Huutakaa kaikille ja jokaiselle tuosta heikkoudesta,— tietoisuus on puoli parannusta. Vilpillinen fraasi, vilpillinen kerskuminen on moraalinen tuho, poliittisen tuhon varma tae.

Työmiehet! Me olemme heikkoja nostattamaan kapinan ja saamaan voiton siinä! Lakatkaa sen vuoksi puhumasta *yleiskansallisesta perustavasta kokouksesta*, karkoittakaa luotanne valehtelijat, jotka puhuvat siitä, paljastakaa *osvobozhdenijelaisten*, „duumalaisten”, *kadettien* ja muiden heittiöiden petturuus, sillä he vain *sanoissa* haluavat yleiskansallista perustavaa kokousta, mutta todellisuudessa *kansanvastaista* kokousta, joka ei perusta uutta, vaan paikkailee vanhaa, ei anna teille uusia vaatteita, uutta elämää, uutta asetta uutta suurta taistelua varten, vaan ainoastaan ulkokiiltoa vanhoihin ryysyihinne, ainoastaan kangastusta ja petosta, leikkikalun asean asemesta, kahleet kivääriin asemesta.

Työmiehet! Me olemme heikkoja kapinaa varten. Älkää siis puhuko älkääkään antako osvobozhdenijelaisuuden porttojen, *kadettien* ja duumalaisten puhua *vallankumouksesta*, älkää antako noiden porvarillisten konnien tahria kieli-irstailullaan suurta kansankäsitettä.

Me olemme heikkoja? Meillä ei siis ole eikä voi *olla vallankumousta*. Se ei ole kansanvallankumous, se on kansan puijaamista Petrunkevitchien ja tsaarin liberaalisten lakeijain koplantaholta. Se ei ole taistelua vapauden puolesta, se on kansan vapauden myymistä osvobozhdenijelaisten virkapaikkoja vastaan. Se ei ole uuden elämän alkua, vaan vanhan näännytyksen, pakkotyön, vanhan kituelämän ja mätänemisen varmistamista.

Me emme kykene nostattamaan kapinaa, työläistoverit! Emme kykene nostattamaan kansaa vallankumoukseen

saakka! Emme kykene hankkimaan vapautta... Me kykenemme vain horjauttamaan vihollista emmekä kaatamaan sitä, horjauttamaan niin, että sen rinnalle lysähtäisi Petrunkevitch. Siis pois kaikki puheet vallankumouksesta, vapaudesta, kansan edustuslaitoksesta,— ken puhuu näistä asioista *työskentelemättä todellisuudessa* tikkaiden hyväksi, joiden avulla ne voitaisiin hankkia, kapinan hyväksi, jonka avulla ne voitaisiin vallata, hän on valehtelija ja tyhjän-toimittaja, hän petkuttaa teitä.

Me olemme heikkoja, työläistoverit! Meidän puolellamme on ainoastaan proletariaatti ja miljoonia talonpoikia, jotka ovat alkanheet hajanaisen, tiedottoman, aseettoman, sokean taistelun.

Meitä vastaan on koko hovikopla ja kaikki sotilastakkiin puetut työläiset ja talonpojat sekä *

Loppu. Me olemme heikkoja. Heikkous turvautuu ihmeisiin uskomiseen. Se on tosiasia — Bundin sanojen mukaan, „Iskran” suunnitelman mukaan.

Mutta mikä on tosiasia, herrat? Koko Venäjän proletariaatin voimien heikkous vaiko bundilaisten ja uusiskralaisten päiden heikkous??

Puhukaa totta:

1) Ei ole vallankumousta. On olemassa liberaalisen porvariston sopimus tsaarin kanssa...

2) Ei ole taistelua vapauden puolesta. On olemassa kansan vapauden kauppaamista.

3) Ei ole taistelua kansan edustuslaitoksen puolesta. On olemassa *rahasäkin* edustuslaitos.

Me olemme heikkoja... tästä johtuu kiertämättä koko petturuus *vallankumousta kohtaan*.

Jos haluatte vallankumousta, vapautta, kansan edustuslaitosta... *niin teidän pitää olla voimakkaita*.

Oletteko heikkoja?

Lopusta

Vallankumous on voimakkaiden osa!

Meidän — pysyttävä ryyssyissä.

ω) Kuka on heikko? Proletariaatin voimat vaiko iskralaisten, bundilaisten pääät?

* Käsikirjoituksessa on lause jäänyt kesken. *Toim.*

Oletteko heikkoja?

Vapauden saavat ainoastaan voimakkaat.

Heikot *tulevat* aina olemaan orjia. Koko historian kokemus.

Oletteko heikkoja?

Teidän edustuslaitoksenne tulee kulkemaan orjanomistajienne, riistäjienne kautta.

„Edustuslaitos” on joko voimakkaan valloitus tai pelkkä paperi, petos, *liina heikon silmillä tämän tylsistämiseksi...*

Kirjoitettu syyskuussa 1905

*Julkaistu ensi kerran v. 1926
V Lenin-kokoelmassa*

χ) Haluatteko vallankumousta? Teidän pitää olla voimakkaita!

ξ) Meidän on sanottava *totuus*: siinä on *meidän* voimamme, mutta *massa, kansa, lauma* ratkaisee teoissa, taistelun jälkeen, onko voimaa.

Onko sitä olemassa?

Vai olemmeko heikkoja.

ω) Kuka on heikko.

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*